

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120210068
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120210068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. S. XX, XXX XX D., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, proti žalovanému: MICHSTAV s.r.o., so sídlom Široké 417, 082 37 Široké, IČO: 47 149 558, právne zastúpený: Mgr. Alexandra Harajdová, advokátka, so sídlom Široké 631, 082 37 Široké, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 56.366,- eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/145/2020-103 zo dňa 21.02.2022, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:

„ I. Súd žalobu zamietla.

II. Žalovaný má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca žalobou doručenou súdu dňa 24.08.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 56.366,- eur s príslušenstvom.

Ďalej uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prešov spisová značka 33T/5/2019-584 zo dňa 25.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.06.2020, bol žalobca uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za čo mu súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený rozsudkom Okresného súdu Košice I. 6T/70/2015 zo dňa 19.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 8To/57/2019 zo dňa 01.06.2020 vo výmere 13 rokov, so zaradením pre jeho výkon do stredného stupňa stráženia, pokladal súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného zákona poškodený spoločnosť MICHSTAV s.r.o. bol odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces. V tomto prípade sa jednalo o skrátenejší rozsudok, nakoľko v zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku sa obžalovaný, obhajca a prokurátor vzdali práva podať voči nemu odvolanie.

Bol toho názoru, že žalobný návrh žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný. Žalobu žalobca označil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 56.366 eur s príslušenstvom, ktoré požadoval vydať od spoločnosti MICHSTAV s.r.o. Bezdôvodné obohatenia podľa tvrdení žalobcu pozostáva z motorového vozidlo O. Y. X v hodnote 44.876 eur, motorového vozidla P. S., pobytu

konateľ a jeho manželky v T. v hodnote 6.000,- eur, pobytu v D. J. v hodnote 8.000,- eur a zvyšok tvorí elektronika, ktorú žalobca odovzdával štatutárnemu zástupcovi žalovaného, jeho manželke, rodičom, ako aj jeho bratovi.

Zároveň uviedol, že žalobca v rámci listinných dôkazov predložil potvrdenie vystavené D. J. a.s. zo dňa 10.01.2022, z obsahu ktorého vyplýva, že D. J. a.s. voči žalobcovi neevidujú žiadne nedoplatky. Všetky objednané pobyty boli pred nástupom riadne uhradené v hotovosti na recepcii hotela alebo prevodom na účet.

Uzavrel, že žalobca neuniesol povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť a s tým spojené dôkazné bremeno. Z tohto dôvodu jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol. V prvom rade žalobca neoznačil ani jednu skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Za dôležité považoval zdôrazniť, že žalobca tak, ako to vyplýva z písomného vyhotovenia uvedeného rozhodnutia v trestnej veci, sa vzdal práva na podanie odvolania voči uvedenému rozhodnutiu. Vo výrokovej časti v bode 1 písm. a) a v bode c) je riešené motorové vozidlo, ktoré podľa tvrdení žalobcu odovzdal žalovanému, a to motorové vozidlo O. Y. X. s automatickou prevodovkou 160 kW 30 TDi, podľa ktorého v presne nezistenom dni v mesiaci október 2016 v W. P. D., K. XX, N. pod zámienkou, že dodá do 10.11.2016 uvedenej spoločnosti jeden bager s pákovým hydraulickým ovládaním, vozidlo O. Y. X s automatickou prevodovkou v plnej výbave, v bielej metalizovanej farbe, ako aj vozidlo O. Y. X s tým, že N. J. vyplatí za spoločnosť MICHSTAV zálohu v hotovosti vo výške 1.450,- eur a po dodaní O. Y. X, 10.000,- eur a O. Y. X sumu 12.200,- eur. Dňa 14.10.2016 vylákal od konateľa žalovaného sumu 1.450,- eur, pričom doposiaľ predmety dohody nedodal, nevrátil ani poskytnutú zálohu, ale dňa 09.01.2017 zabezpečil N. J. ako zástupcovi spoločnosti MICHSTAV bezplatné prevzatie vozidla O. Y. X v hodnote 44.876,- eur a jeho získanie do vlastníctva tejto firmy, ktoré následne konateľ žalovaného dňa 31.01.2017 odpredal spoločnosti RS Cars s.r.o. Obdobne postupoval aj v prípade motorového vozidla P. S., keď dňa 09.01.2017 pod zámienkou, že do konca januára 2017 dodá uvedenej spoločnosti jedno nové vozidlo značky P. S., vylákal od konateľa spoločnosti zálohu vo výške 9.000,- eur, na základe čoho predmety dohody nedodal, nevrátil ani poskytnutú zálohu, ale zabezpečil, aby dňa 27.01.2017 N. J. ako zástupcovi spoločnosti MICHSTAV po úhrade ďalšej zálohy 9.500,- eur, prevzatie tohto vozidla v hodnote 22.990,- eur a jeho získanie do vlastníctva tejto firmy a následne ho konateľ spoločnosti MICHSTAV s.r.o. dňa 05.04.2017 spätne odpredal spoločnosti O. N. za sumu 18.200,- eur. Práve spoločnosť MICHSTAV bola so svojim nárokom na náhradu škody vo výške 29.084,- eur vo vzťahu k žalobcovi odkázaná v súlade s § 288 Trestného zákona na občianskoprávne konanie. Navyše, z odôvodnenia rozhodnutia trestného súdu 33T/5/2019 vyplýva, že k odovzdaniu motorových vozidiel O. Y. X, ako aj motorového vozidla P. S. došlo v januári 2017 (09.01.2017 a 27.01.2017). V tomto spore žalovaný vzniesol námietku premlčania, ktorú súd prvej inštancie vo vzťahu k týmto motorovým vozidlám považuje v celom rozsahu za dôvodnú. K odovzdaniu motorových vozidiel došlo v januári 2017. Žaloba žalobcu bola podaná 24.08.2020, t.j. po troch rokoch.

Zároveň uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia trestného súdu vyplýva, že žalobca dňa 09.01.2017 zabezpečil konateľovi žalovaného bezplatné prevzatie motorových vozidiel O. Y. X, ako aj motorového vozidla P. S.. Z tohto dôvodu už od tohto dátumu t.j. od januára 2017 mal vedomosť o prevzatí týchto vozidiel žalovaným, žaloba bola podaná na súd dňa 24.08.2020, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby.

Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom pobytu konateľa žalovaného, jeho manželky v T., ako aj v D. J. uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a súdu nepreukázal vznik nároku na bezdôvodné obohatenie vo vzťahu k žalovanému. Svoje skutkové tvrdenia neustále ohľadne tohto nároku menil, a neboli v súlade s jeho vyjadrením v žalobe, doplnení žaloby a v neposlednom rade s prednesom na pojednávaní. V žalobe uviedol, že konateľ spolu so svojou manželkou sa zúčastnili pobytu pre dve osoby, K. A.. V priebehu sporu tvrdil, že to bolo T.. Navyše, na otázku súdu na pojednávaní dňa 10.11.2021, aby súdu ozrejmil dôvod prečo žalovanému poskytoval pobyty v T., ako aj D. J., žalobca súdu uviedol, že tieto pobyty poskytoval žalovanému bezodplatne. Z tohto dôvodu nie je možné konštatovať, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Vo svojich písomných podaniach označil žalobca, že pobyty sa uskutočnili v roku 2016, 2017, na pojednávaní dňa 10.11.2021 uviedol, že to bolo v roku 2018.

Z týchto dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal základné predpoklady vzniku nároku na bezdôvodné obohatenie zo strany žalovaného.

Záverom uviedol, že obdobne tak postupoval aj pri nároku žalobcu na vydanie elektroniky. Okrem základu nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nemal za preukázanú ani pasívnu vecnú legitimitáciu t.j. kto sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Podľa tvrdení žalobcu predmety odovzdával konateľovi žalovaného, jeho manželke, bratovi konateľa žalovaného, ako aj jeho rodičom. Nevedel

zadefinovať, výšku bezdôvodného obohatenia, obdobie, kedy došlo k odovzdávaniu týchto predmetov a v neposlednom rade aj presné vyčíslenie týchto nárokov.

Dospel k záveru, že zo žaloby, z vyjadrenia žalobcu a jeho výsluchu na pojednávaní, nie je ani zrejma aktívna a pasívna legitímácia, vo vzťahu k akému nároku uplatnenému v tomto spore a od koho vyžaduje vydanie ním tvrdeného bezdôvodného obohatenia, na základe akých skutočností žiada vydanie bezdôvodného obohatenia, v akej výške a od akého času, pričom nepreukázal súdu ani základné tvrdenia, ktoré by aspoň naznačovali pravdivosť jeho tvrdení a bezdôvodne prenáša dôkazné bremeno na žalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov tak súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu pre neunesenie dôkazného bremena zamietol, pričom za dôvodnú považoval aj vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného.

O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom zopakoval to, čo tvrdil vo svojich vyjadreniach počas celého konania, namietal nevykonanie ním navrhnutých dôkazov a poukázal na to, že poskytol žalovanému hnutelné veci v hodnote 116.900,- eur a žalovaný jemu v hodnote 29.084,- eur. Bol toho názoru, že práve žalovaný sa obohatil na jeho úkor a nie naopak.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa s napadnutým rozhodnutím stotožňuje v plnom rozsahu a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a len pre zdôraznenie správnosti dopĺňa.

6. V zmysle § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou sporovej strane odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým prípustnosť dovolania (porovnaj aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993 a pod R 125/1999). Odňatie možnosti konať pred súdom s následkom prípustnosti dovolania nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonal (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. apríla 2012, sp. zn. 6Cdo/51/2012).

7. Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi strán a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou strane odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ust. § 185 ods. 1 CSP je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy strán konania. Skutočnosť, že súd prvej inštancie neakceptoval návrhy na vykonanie dokazovania predložené žalobcom, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práv.

8. Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Z hľadiska hmotnoprávneho

je teda žalovaný v právnom vzťahu bezdôvodného obohatenia nositeľom povinnosti, o uložení ktorej žalobca žiada.

10. Podstata zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného, stíha nepriaznivý právny následok v podobe sankcie spočívajúcej v povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. K vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je vždy potrebné splnenie všetkých predpokladov, a to získanie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma iného subjektu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom a majetkovou ujmom druhého subjektu.

11. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 56.366,- eur. Bezdôvodné obohatenia podľa tvrdení žalobcu pozostáva z hodnoty motorového vozidla O. Y. X v hodnote 44.876,- eur, motorového vozidla P. S., pobytu konateľa a jeho manželky v T. v hodnote 6.000,- eur, pobytu v D. J. hodnote 8.000,- eur a zvyšok tvorí elektronika, ktorú žalobca mal odovzdať štatutárnemu zástupcovi žalovaného, jeho manželke, rodičom, ako aj jeho bratovi.

12. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP.

14. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

15. V prvom rade považoval odvolací súd za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol na základe zásady neúplnej apelácie v odvolacom konaní striktno vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku.

16. V súvislosti s obsahom podaného odvolania odvolací súd uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (bližšie napr. nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

17. Proces dokazovania je v Civilnom sporovom poriadku vybudovaný na princípe kontradiktórnosti konania, dispozičnom princípe, zásade formálnej pravdy ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, ktorá sa v Civilnom sporovom poriadku presúva na procesné strany. Obzvlášť dispozičný princíp, princíp kontradiktórnosti konania a zásada formálnej pravdy majú v sporových konaniach podľa Civilného sporového poriadku obrovský význam najmä vo vzájomnej kombinácii, pretože práve ich dôsledným uplatňovaním možno dosiahnuť stav, v ktorom zodpovednosť za výsledok sporu leží najmä na stranách sporu.

18. Princíp kontradiktórnosti a zásada formálnej pravdy (resp. zásada prejednávacia), obsiahnuté v článkoch 8 a 9 základných princípov Civilného sporového poriadku, spočívajú v tom, že každá zo strán sporu je povinná niesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom tých skutkových okolností, ktorých existencia predurčuje jej výhru v súdnom spore; súd bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno nenesie a pri rozhodovaní vychádza len z toho, čo tvrdili a preukázali strany sporu.

19. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť a nepreukázal ani základné tvrdenia, ktoré sú obsahom jeho žaloby, a ktoré

by aspoň naznačovali pravdivosť jeho tvrdení. Jeho tvrdenia počas celého konania sú rozporné a zmätočné, pričom výška bezdôvodného obohatenia je takmer každým jeho vyjadrením iná. Zároveň v konaní nebola preukázaná protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného, ako jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie a úspešnosti pri uplatnení nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobou.

20. Žalobca ani v odvolacom konaní nepredložil také dôkazy, ktoré by potvrdili jeho uplatnený nárok. Inak povedané nebola ani len preukázaná minimálna miera pravdepodobnosti opodstatnenosti žalobných tvrdení čo nepostačuje pre úspech žaloby.

21. S poukazom na ustanovenie § 380 ods. 1 CSP odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania má svoju oporu v ust. § 396 CSP s prihliadnutím na zásadu úspešnosti upravenú v ust. § 255 CSP, a preto bolo opodstatnené úspešnému žalovanému voči žalobcovi priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorej výšku určí súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).